

Я СКРАВЕ сонце по-весняному, тепле та приємне, але звеселило пахату лікарні і цією своєю веселістю та сльозистою нислю до неї благодать, пташнього співу, теплого, ледь чутного запаху набувбивалих бруньок, дихання сніжного простору.

Прокіп Артемович, закриваючи автирку, зітхнув якоюсь болісно:

— Ще як надворі кисдо, то можна тут трішки полежати, а коли сонце отакі і тепліє — хоч бери та головою об бильце ліжка бийся... Як вони там? Мабуть, сьогодні вже почали...

Головному агрономові відомого наддніпрянського колгоспу «Зоря комунізму» Новоархангельського району П. А. Писакову в санаторії поставили після його простуди трилопастний діагноз, і ось він приїхав на обстеження в одну з лікарень обласного центру. Проте турбота його про результати аналізів виявилася на другому плані. Найперше — а який на завтра прогноз, а он вже черкаські почали сніти, щось мені не телефонують.

До речі, про телефон. Сказалося, що між лікарнею і «Зорею комунізму» існує прямий зв'язок, Прокіп Артемович розмовляв то з головою колгоспу Л. П. Шліфером, то з агрономом, бригадиром тракторних бригад.

— Валентині Миколаївно, я ж сюди на дні два-три збирався. Відпустайте. Я до вас приїду через тиждень — відпустив...

МОЛОДИЙ АГРОНОМ

Але лікарі, як завжди, невдоволені. І тоді до Прокопа Артемовича прийшов агроном В. І. Давискиба на подвір'ї лікарні в садочку «Жигулів» вони кілька годин поспішили над схемою посів колгоспу та картою спосів. Уточнювалися остаточно строки початку сіви культур, вносилися деякі зміни.

Що це — недоліки своїх колегам з боку головного агронома, які могли б справитися самі, замінити його? Можливо, рання весна застала хліборобів колгоспу невідомими? Ні перше, ні друге! У досвідченого господаря ланів, Героя Соціалістичної Праці П. А. Писакова турбота про землю, щоденна, щомісячна, за довгі роки невпинної праці стала його елементами. І, як говорять у народі, він і не винен, що так його охоплюють турботи і тривоги про майбутній колос.

Діагноз санаторію, що буває не так часто, не підтвердився. Але більшу радість принесла головному агрономові згода лікарів скоротити термін перебування його в лікарні, які взяли з нього слово, що після закінчення найважливіших робіт, він приїде на лікування. Треба було бачити Прокопа Артемовича в ті хвилини. Він сам став отим весняним сонцем, коли бшов переодягатися. Навіть шпани забув...

На Кіровоградщині десятки таких досвідчених — невпинних, вєсодисущих, — на колгоспних ланах, — дбайливих господарів землі, що прийшли до неї із випробуваною і надійною зброєю — наукою. Невтомні агрономи. Приклад для молодих спеціалістів села А. Г. Лисича з радгоспу «Маріампільський», — пойдете та погляньте, які вирівняні в нього поля, — і Г. Д. Розка з колгоспу «Шлях Леніна» Онуфріївського району, — високі врожаї на суніцаних косогорах, — Л. М. Цимбал з колгоспу ім. XX з'їзду КПРС Бобринського району і багато інших. Відрадно, що традиції господарського вболівання за долю майбутнього врожаю, високу інтенсивність кожного гектара обробленого поля передається великому загоні молодих агрономів, тим, хто вирішив присвятити свою працю і творчість, знання і патхнення нашим багатим чорноземам.

Кажемо, багатим. Та ж багатство їх-то не тільки від природи. То й — здобуток праці агрономівської. Дати силі землі добривами, не виснажити її, поставити заслін ерозії, прижити на ній найурожайніші сорти, своєчасно допомогти полю зростити буйного колоска, качана, кореня — сьогодні це і є турботою для молодого агронома комуніста Володимира Юренка з колгоспу імені Свердлова Добровеличківського району. Два роки працюють в Новоукраїнському районі в колгоспі «Маяк» комсомолки, тезки Валентина Штаненко і Валентина Ткаченко. Строк для здобуття міцного авторитету не такий вже й великий, проте молоді спеціалісти мають його: в минулому році колгосп одержав найвищий в районі врожай зернових 42,2 центнерів з гектара. Гарно вродила пшениця — 42,8, ячмінь — 48,4, цукрові буряки — 315 центнерів.

Ми часто говоримо, — розповідає голова колгоспу «Победа» Маловисківського району Герой Соціалістичної Праці О. Т. Махінко, — що справа бригадира — організація, агроном — технологія. Твердження сумнівне. Наш головний агроном молодий комуніст Іван Палій зернове господарство веде на науковій основі, — цьому свідчення — збільшення врожайності поля, — і з людьми може працювати. Він не цурається, коли треба, й так званої «чорнової» роботи — допоможе, засукаши рукави, покаже. Тобто, навіть особистим прикладом запалює на чисту самовіддану працю.

Нині псевладна господарка — весна. Механізатори нашого степового краю включилися повсюдно в сібу. Пора відповідала. Особливо ж — для агронома. Коли і де посіяти, яка глибина і норма висіву, котувати чи шлейфувати та як підживлювати. І все це — стосовно умов — температури ґрунту, стану атмосфери і т. д. Саме це примусило згаданого агронома П. А. Писакова так вболівати за посів.

Попереду, а в окремих місцях сьогодні — відповідала пора сіби кукурудзи та цукрових буряків. І тут хочеться звернутися до тих молодих спеціалістів, які з самого початку трудового шляху на озброєнні беруть погану традицію — формальне ставлення до свого призначення. Сказали: сіб — сію, сказали: сіб — стою. Як іде, в роботі агронома тільки творчий підхід до справи з використанням здобутків науки і досвіду може дати відради результати у значущому підвищенні продуктивності поля, як є одним з головних завдань сільськогосподарського виробництва у нинішній п'ятирічці. Все повинно для тебе мати значення — сіють зерну на тій площі, чи в другій половині дня, 17 чи 20 градусів на погонний метр висівати... Все це окупиться густою ніпою, прийде до тебе авторитет і почуття виконаного обов'язку перед людьми, що вчили тебе, перед Вітчизною.

Завдання комсомольських комітетів — плідніше працювати над узагальненням і пропагандою досвіду роботи молодих агрономів, які і всіх спеціалістів, вмішувати на щиті слави імена самовідданих господарів землі. Не рідкі випадки, коли комсомольський активіст може назвати ім'я та по-батькові члена збірної хокейної чи футбольної команди, а головного агронома великого господарства і призначити не згадає. Частіше — цікавлять ділових, результативних зустрічей молодих спеціалістів, виїзді їх на місця зразкової роботи, систематичність в озброєнні сучасними знаннями, естетикою, людська турбота про умови життя, побут їх — цього вимагає та увага до молодого агронома, яку ми називаємо предметною.

Молодий агроном! Господарю землі! Іди до ниви своєї тільки з досвідом, тільки з знаннями, тільки з палким серцем!

МОЛОДИЙ КОМУНАР

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ

Рік видання XV.
№ 38 (1830).

ЧЕТВЕР, 28 березня 1974 року

Ціна 2 коп.

НА РИШТУВАННЯХ ГАРТУЄТЬСЯ ЮНЬ

Сальківський цукрозавод — будова комсомольська

НАЙКРАЩЕ уявити майбутнє Сальківського цукрозаводу шляхом порівняння його з давньою Йосипівською цукроварнею, існування якої було закладено ще в 1899 році. Паливом тоді слугували звичайні дрова, за добу на цукор ледве встигали переробляти три з половиною тисячі центнерів буряків. В перші роки Радянської влади сталася подія, що значно полегшила працю кочегарів на підприємстві — рухати весь виробничий процес тут почало вугілля. І вже з 1958 року як паливо застосовують мазут — це легше і, го-

ловне, економніше. Перед реконструкцією потужність цукрозаводу в Салькові виглядала так: щодоби переробляють 12,5 тисяч центнерів сировини на цукор. Так було до останнього часу. Здавалося б, прогрес не просто помітний — великий. Проте, використовувати щорічні врожаї та розширення площ бурякових плантацій підприємство вже не встигало. Давала себе знати стара «машинна» заводу, доводилося затягувати переробку буряків на невідзначені (шоразу довші) строки кожного сезону. Відома істина, що вміст цукру і, зрозуміло, його вихід після переробки значно знижується, коли не проводити її власно. Крайня межа 100—110 ліб. За нею вже починаються втрати. Тому питання збереження належної якості си-

ровини набрало ваги державного масштабу.

Уже визначено: Сальківський цукрозавод після запланованої реконструкції зможе переробляти 30 тисяч центнерів буряків щодоби. Всього на реконструкцію виділено 12,4 мільйона карбованців, і вислів «реконструкція» щодо поступової і повної перебудови підприємства видається неточним. Лише обсяг будівельно-монтажних робіт на Сальківському цукрозаводі оцінюється на суму 6,5 мільйона карбованців.

(Закінчення на 2-й стор.).

Ще на Всесоюзних комсомольських зборах «Ударною працею, відмінним навчанням ознаменуємо визначальний рік п'ятиріччя» комсомольці Олександрійської швейної фабрики визначили своє місце в боротьбі за підвищення якості, збільшення продукції виробництва. Нині понад 250 комсомольців підприємства виборюють авани «Краща молода швея». Чи мало молодих представників на почесті звання трудящого уже в рахунок другого півріччя. Серед комсомолок першого пеху це — Т. ДУДНИК, А. ПАША, В. КОШОВА, О. ШКУРАТЬКО, О. ОСИПЕНКО, Н. КОМАРОВА, Т. БЕСЕДИНА (фото вгорі); (внизу) — у цеху № 2.

Фото Ю. ЛІВАШИНКОВА.

УРОЖАЙ-74

СІВБУ ЯРИХ ЗАКІНЧИЛИ

Вже перед посівною стало ясно: частину озимих доведеться пересівати. Отже, навантаження на техніку, людей збільшиться.

Треба було все передбачити, потурбуватися про максимальну мобілізацію усіх сил і можливостей, щоб весняно-польові роботи провели вчасно.

Із настанням теплих днів механізатори нашого колективу одними із перших вивели на поле туковисівні агрегати, трактори із зчіпками борон. Вже кореневим способом піджили 900 гектарів озимої пшениці, двічі за два дні заборонували 2073 гектари оранки на зяб.

Під час сіви ранніх ярих працювали у дві зміни. Механізаторів оточили турботою: їм на поле доставляли гарячі страви, щодня підбивали підсумки змагання, повідомляли про виробіток. Тож і результати очевидні: сіббу гороху, ячменю, вівса, віки закінчили за три дні.

Нині на полі чотири агрегати сіють цукрові буряки. Найкращі покосники у групкомсорга бригади Валерія Желудкова. Норма — 14 гектарів за зміну, а молодий тракторист засів за два дні площу 39 гектарів. 650-гектарну ділянку зобов'язалися посіяти за п'ять днів.

Г. БОНДАР, тракторист комсомольсько-молодіжної тракторної бригади колгоспу імені Ульянова, Ульянівського району.

МІСТО СТАНЕ КРАСИВІШИМ

Справжнім трудовим сьєлом була минувша субота для молоді шахтарської Олександрії. Близько 20 тисяч юнаків та дівчат із шкіл, технікумів, вулиць, площі, у парку і сквері, щоб прибрати, озеленити місто.

Особливо старанно працювали комсомольці і молодь у парку 50-річчя Всесоюзної піонерської організації імені В. І. Леніна. Тут відзначилася

комсомольця педагогічного училища, яка, підготувавши ґрунт для квітників, розбила алеї, клумби. Нині скрізь виструнчилися молоді дерева.

Ще не підраховано обсяг усього зробленого. Та головне, що місто стало привабливішим, красивішим.

Є. ХАЛАБЕРДА, працівник міськрайонної газети «Ленінський прапор».

НА РИШТУВАННЯХ ГАРТУЄТЬСЯ Ю Н Ї

Закінчення

Відновлення першої черги цукрозаводу запляноване до I вересня нинішнього року. Ситуація така, що спроби чекати не буде. Обов'язково треба змонтувати технологічну лінію, завершити пусковий комплекс. А в нього ввійдуть триятри подачі буряків, естакада гідротранспортера та станція підйому і опускання, головний корпус, що складатиметься з двох цехів — бурякозбирального та сокоопишувального і ТЕЦ — малийний зал та димососна установка.

І одна з найпомітніших ознак майбутнього прогресу — при збільшенні виробничої потужності підприємства майже в 2,5 раза число працюючих тут після реконструкції зменшиться лише незначною кількістю робітників. Великий обсяг робіт виконуватимуть машини.

Вгадувалось бажання секретаря партійної організації Сальківського цукрового комбінату Григорія Михайловича Сопілка, який оповідав про всі ці перспективи з видимим задоволенням, назіпати слухачів на оптимістичне майбутнє.

Правда, похвалитися зараз особливо нічим. Більше того, окремі недоробки впадають у вічі сильніше, ніж успіхи. Однак, зовсім недавно почала заглиблюватися у стан справ на будівництві комсомолія. Сказати вже тепер, що розв'язання всіх проблем на будові проводиться успішно — погіршити проти істини. Проте, що найважливіше — настає час, коли до справи поставилися з усією серйозністю. На засіданні бюро обкому ЛКСМУ реконструкцію Сальківського цукрозаводу оголошено ударною комсомольською будовою. І розглядати це треба, по-перше, як заклик до ініціативності, бойового настрою комсомольців у праці, і, по-друге, відповідальності, зростання вимог до своєчасного і якісного виконання виробничих завдань.

Є НА ДОЩІ показники, те ж виконання — відносне у конкретній цифрі — 193 проценти за другий місяць нинішнього року. Подвійні норми у зв'язі з роботою будівельників управління механізації «Кіровоградбуду».

Ми не зустрілися з комсомольцем Романом Демицьким, майстром дільниці в управлінні, та він з певністю міг би підтвердити, що земляні роботи — то цілий трудовий фронт для будівельників. В руках у них бульдозери, екскаватори. Анатолій Христин — машиніст баштового крана, Володимир Прищипюк — біля компресора. Обидва комсомольці працюють по ударному, тут встановилися серед

молоді ділова і дружна атмосфера.

Це і ставив за приклад на комсомольських зборах будови. Начальник комплексу будівництва Сальківського цукрозаводу Василь Миколайович Мельник. Він акцентував увагу спілчан і молодих виробничників на важливості тих завдань, що стоять перед усіма робітниками, зайнятими в реконструкції, і, зокрема, перед молоддю.

Суттєвий розгляд всіх аспектів роботи — то вірна ознака принципності, діловитості, зосередженості кожного комсомольця. Розмова була короткою, можливо, дещо різкою, бо вислови «не вистачає», «не надходить», запитання, звернені до адміністрації, супроводилися емоційним збудженням. Зате все було по щирості.

Сім чоловік — обраний штаб ударної комсомольської будови. Начальник штабу Василь Пастух затверджений на бюро Кіровоградського райкому ЛКСМУ. Хлопець поділився найближчими планами, розмови про завдання «Комсомольського прожектора». Члени штабу створеної редколегії вже турбувалися про аркуші «блискавок», домовлялися, де краще шийшувати напівки і гасла. І найважливіше в розмові — про стан виробничих справ, висвітлення яких висувають на перше місце в своїй роботі.

Вже прощаючись, Василь Пастух встиг коротко повідомити про життя молоді в позаробочий час. Є благоустроєні гуртожитки. Відзначив, що зустрічають тут молоді, яка приїжджає на будову, тепло, будують — заглядаючи в завтрашній день — що один гуртожиток. На заробітну плату ніхто не ображається. А дозвілля — то ансамбль «Дружба», хорівий колектив у сільському Будинку культури, де художнім керівником Лідія Григорівна Комар, кваліфікований, енергійний працівник. Українські вечоринки, що відбуваються під Новий рік, згадують тут і досі. Влаштувають концерти власними силами.

Молоді проходить сьогодні гарт у праці. І в масштабах діянь її — ударна комсомольська будова області — Сальківський цукрозавод.

А. НЕЧИТАЙЛО,
спецкор «Молодого
комунара».

ПОЧАТОК нагадував бойову перевірку. Як перед строем доповідали:

— Горняківський Андрій. Сіє у другу зміну.
— Топольник Володимир. Готує поле під посів у другу зміну.
— Кашерний Леонід. Сіє...

Називали поіменно з гордістю і пошаною тих, хто не зміг з'явитися того вечора на відкритті комсомольських зборів. А їх було трохи більше десяти. І опісля ніхто не одержить стигнення за неявку. Бо і Андрій, і Володимир, і Леонід — всі відсутні, — а той час несли найвідповідальнішу вахту в колосі — сіяли хліб, сіяли майже в нічних сутінках. Попісшали, щоб не згаяти жодної погожої години весни.

Так, кілька днів тому у колосі «Росія» почалися від-

Равлик, секретар комсомольської організації Дмитро Шалаєвський, секретар відділкової комсомольської організації Василь Бурлака. У визначальному році п'ятирічки колектив ферми зобов'язався здати 29 260 центнерів м'яса, що майже на три тисячі центнерів більше минулорічного. На зборах говорили і про шляхи збільшення щодобових приростів, про необхідність розповсюдити досвід передової відгодівельниці Рити Цикалюк.

— Ми гаряче схвалюємо пропозицію, що прозвучала на з'їзді, — зробити кожен четвертий гектар кукурудзяного поля комсомольським. Адже вона — наш другий хліб і ми, молодь села, повинні взяти цю культуру під свій контроль, — ці слова Василя Бурлаки прозвучали закликом до всіх учасників зборів.

З початку року створена ланка по вирощуванню 100 центнерів кукурудзи в зерні на 100 гектарах. Високі зобов'язання у механізаторів комсомольсько-молодіжної тракторної бригади, очолюваної комуністом Г. О. Дячком: виростити і зібрати на круг по 54 центнери зернових. В значній мірі це досягатиметься саме за рахунок підвищення врожаю кукурудзи. І доб'ється обоюдо, як говориться на зборах. Інакше не можна: колектив господарства вже в цьому році закінчує п'ятирічний план в рослинництві.

Поле і ферма колгоспу стали школою трудового виховання. Свій освітній та політичний рівень молоді підвищує у вечірній школі, в турках комсомольської політосвіти. В цих питаннях комітету, відділка комсомольським організаціям ще потрібно сказати своє слово.

І критика звучала на зборах на адресу комітету не раз. Найбільше дісталось за відсутності спортивної бази, за формальну організацію шкества над школою. Словом, порядок денний викликав дискусію і підверту розмову по всіх питаннях життя молоді села.

Пам'яті і незабутні залишаться ті збори для багатьох. І тим, що так незвично почалися, і тим, що йшли водночас, коли комсомольці сіяли в землю зерно. І тим, що перед учасниками зборів виступила делегат ХХІІ з'їзду комсомолу України Любов Постернак — секретар райкому комсомолу.

О. БАСЕНКО,
спецкор «Молодого
комунара».

Ульяновський район.

НАВЧАЮТЬСЯ ВЧИТЕЛІ

Для школярів настала безтурботна і весела пора. Спорожніли класи й лабораторії, на тиждень закрито зошити й підручники, навкіс сторінок щоденників з'явилися розмашнісі даніси «Канікули».

Однак наставники юних, вчителі проводять цей час по-іншому. Вони готуються якомога енергійніше, діловитіше провести останню навчальну чверть, річні екзамени й заліки, якнайповніше виконати важливі завдання, поставлені перед народною освітою партією та урядом.

Впродовж п'яти днів з 21 по 25 березня у обласному центрі і за його межами проходив тиждень молодого вчителя сільської школи. В перший день чотириста його учасників з усіх районів Кіровоградщини зібралися у Будинку культури імені Компанієць на пленарне засідання. Перед молодими пчителями з доповідями виступили завідуючий обласним відділом народної освіти Д. Ю. Стельмухов, завідувач лекторською групою обкому Компартії України М. О. Гавриленко, секретар обкому комсомолу Л. М. Неруш, науковці з Кіровоградського педінституту імені О. С. Пушкіна.

Наступного дня розпочали роботу 15 секцій наукової і навчально-методичної конференції. Молоді вчителі заслухали 84 доповіді і повідомлення досвідчених педагогів, науковців, партійних, комсомольських і профспілкових працівників, відвідали школи, ознайомилися з роботою навчальних кабінетів. Завершився тиждень туристською поїздкою до Одеси і Кишиньська. В 59-й середній школі столиці Молдавії відбулася зустріч з працівниками народної освіти братньої республіки. Досвідом роботи із посланнями України поділилися завідувач Кишинівським міськвідом П. І. Можгой, заслужений вчитель Молдавської РСР М. Я. Лука, вкладачі шкіл.

25 березня в Кіровограді відбувся обласний семінар викладачів суспільних наук. З доповіддю на ньому виступив завідувач відділом науки і учбових закладів Кіровоградського обкому партії В. І. Вибрик. Учасники заслухали ряд доповідей з теорії і практики викладання марксистсько-ленінського вчення.

26 березня в обласному Будинку політосвіти відбулася нарада-семінар директорів шкіл Кіровоградщини. З доповідями перед прибулими виступили завідувач обласно Д. Ю. Стельмухов, заступник директора науково-дослідного інституту педагогіки С. М. Полгородник, директор Богданівської середньої школи Герой Соціалістичної Праці, заслужений вчитель УРСР І. Г. Ткаченко. При збговоренні доповідей виступаючі обмінялися досвідом, намітили заходи по виконанню актуальних завдань, поставлених рішенням партії та уряду перед працівниками народної освіти.

ТОВАРИШ ФІЗОРГ

НЕРІДКО ватажки колективів фізкультури перед відповідальними спортивними посадами білкуються:

— Коли ж встигнемо? Треба перевірити готовність кожної команди, кожного спортсмена, а інструктор по спорту один...

І це тоді, як в колективі фізкультури є десятки спортсменів, котрі могли б чимало зробити в справі налагодження навчально-тренувального процесу, організації змагань...

Занята інструктора по спорту Кіровоградського олійжиркомбінату Михайла Міцеля, як він домігся масовості в спартакіадних поєдинках, в змаганнях з багатоборства ГПО, і він неодмінно скаже:

— Це все вони, громадські інструктори і фізорги. Провідні спортсмени стали тренерами, очолили групи ГПО...

На заводі «Червона зірка» слова похвали адресують технікові ремонтно-механічного цеху Володимирі Асхуканському, термісту ковальсько-пресового цеху Анатолію Кошуху. Ці активісти згуртували фізкультурників на кожній виробничій дільниці, вони першими підтримали дозуги сесастопольців в підготовці значківця комплексу ГПО: «Сіла на срібний — склади на золотий» і знову червонозоріаці підвищують свій фізичний гарт. Саме завдяки активній роботі фізоргів у виробничих колективах успішно проходить на підприєм-

стві ювілейна спартакіада, присвячена 100-річчю заводу. І фізорги вже рапортують: «Під час спартакіадних поєдинків більше 300 робітників стали розрядниками».

Добра традиція склалася в Бобринському сільськогосподарському технікумі. Тут кожну спортивну секцію веде громадський тренер і фізорг. Наприкінці навчального року викладачі фізкультури в кращих спортсменів приймають спеціальний залік, і молоді агрономи йдуть в село з посвідченнями інструкторів по спорту та суддів. Місяць тому такий залік склали 93 випускники технікуму (з 121). Всі вони мають досвід в організації спортивно-масової роботи, освоїли спеціальний теоретичний курс.

Але трапляється й протилежне. Навіть голова районної ради спортивного товариства чи голова спорткомітету вправдовують низькі показники в масовості й майстерності відсутністю тренерів. В Добровеличківському районі, наприклад, немає кому підготувати юнаків та дівчат до змагань з військово-технічних видів спорту, у Вільнянці та Голованівську пропалили в організації поєдинків з багатоборства ГПО. Проте з колективів фізкультури повідомляють красномовні цифри: підготовлено 30 інструкторів, є сорок суддів.

Виходить, це лише паперова «активність». А що конкретно зробив той чи інший фізорг, інструктор по спорту, отримавши комсомольське доручення? Якщо, скажімо, в Кіровоградському машинобудівному технікумі фізорг допомагає тим, хто не спроможний разом з кращими фізкультурниками виконати всі нормативи комплексу ГПО, то на комбінаті «Кіровоградбуду» школи комсомольці й не знають, хто в них отримує таке доручення. В Кіровоградській СШ № 9 юні фізкультурні активісти читають лекції, організовують «Веселі старти», традиційні змагання «Нумо, хлопці!», а в Устимівському районі фізорги пояснюють свою бездіяльність коротко:

— Ніде проводити змагання...

Як відзначалось у виступах делегатів ХХІІ з'їзду ЛКСМУ, в колективах фізкультури підприємств, будов, навчальних закладів робота вимагає докорінного поліпшення, чималі прогалини в діяльності сільських колективів. Викликає тривогу стан фізичного виховання школярів, низький рівень уроків фізкультури, недоліки в постановці позакласної фізкультурно-масової роботи. Допомогти юнакам і дівчатам підвищити фізичний гарт, стати дужими, загартованими, комитети комсомолу доручають своїм кращим активістам, досвідченим спортсменам. Фізорг в бригаді, цеху Фізорг в класі, студентській групі, фізорг на будівельному майданчику. Буті прикладом для інших, вести своїх ровесників до шасливого фінішу його першочергове завдання. І якщо кожна молода людина вийде на спортивний майданчик чи бігову доріжку, фізорг матиме право сказати:

— Мети досягнуто!

У ПОРТУГАЛІЇ оголошено надзвичайний стан. Солдатами і офіцерами заборонено залишати казарми. В аеро- і залізничних вокзалах, в кафе і барах цілодобово патрулюють агенти охорони.

Напружена обстановка виникла після того, як по всій країні у військових частинах ірокогалися антиурядові мітинги і виступи, організовані молодими офіцерами, незадоволеними колоніальною політикою Лісабону. Цим подіям дана поштовха поява книги під претензійною назвою «Португалія і її майбутнє». Її автор — швидко збільшений у відставку заступник начальника генерального штабу збройних сил Португалії 63-річний генерал Антоніу ді Спінола. Протягом 5 років він був

губернатором і командуючим португальськими збройними силами у Гвінеї-Бісау і очолював каральні операції проти африканських борців за національну незалежність.

У свій час генерал виявив себе лютиим поборою «цивілізаторської місії» Португалії в Африці, настійно вимагав збільшення кількості карателів у африканських «звморовських провінціях». Зараз Спінола переглянув свою колишню думку. Він перестав вірити у необхідність продовження дорогої і безперспективної війни в Африці. «Якщо вже така могутня

країна, як Сполучені Штати, не змогла перемогти, військовими засобами у В'єтнамі, то у Португалії немає іншого виходу, як піти на якусь по-

тисть до кінця за вигнання португальських найманців. Спінола передбачає, що «Португалія не зможе перемогти за допомогою лише військо-

ВІДСТАВКА ЗА ВІДВЕРТІСТЬ

літично врегулювання північній про заморській території», — з гіркотою визнає автор книги «Португалія і її майбутнє». Переконавшись на власному досвіді у рішучості африканських народів боро-

вних заходів і що «її чекає втрата африканських територій».

Книжка Спіноли викликала обурення в колах армійських «консервативів». У «лібералістичній» публіцистиці вони вбачають загрозу поразки

Португалії у її каральних операціях проти визвольного руху африканських народів.

Відвертість генерала коштувала йому посади. Спінола, а з ним і його начальник генерал Кошта Гомеш були звільнені у відставку, а після цього прем'єр Кастаню посилює заявляти, що Португалія не змінить своєї воєнної політики в Африці.

Але доля народів, що стали на боротьбу, вирішувється не в Лісабоні, а в вогні боїв патріотів Анголи, Мозамбіку і Гвінеї-Бісау, повних рішучості назавжди вигнати португальських колонізаторів.

Л. СЕРРАНО.
(АПН).

ХЕЛЬСІНКІ: СУД НАД ЗЛОЧИНОМ

В Хельсінкі цими днями закінчилася сесія Міжнародної комісії по розслідуванню злочинів військової хунти в Чилі.

Ні, мабуть, немає географічно більш віддаленої від Фінляндії країни, ніж Чилі. Їх розділяє і гвінвіський меридіан і екватор. На вулицях фінської столиці зараз лежить весняний сніг, а в Сантьяго починає ть с осінь. І люди, які зібравшись сьогодні в Хельсінкі для участі в роботі Міжнародної комісії по розслідуванню злочинів хунти в Чилі, також не схожі один на одного ні долею своїх народів, ні звичаями, ні мовами.

Але їх об'єднує одна велика властивість свідомості і чесних людей — не стояти осторонь трагічних подій, якщо навіть ці події відбуваються дуже далеко, десь у протилежному кінці світу, події, які здавалося б, не загрожують їм, що безпосередньо ні твій долі, ні долі дітей.

Випадково у поїзді, який віз нас з Москви до Хельсінкі, у сусідньому вагоні їхав провідний радник генерал Павло Батов, який починав боротьбу з фашизмом майже 40 років тому в республіканській Іспанії. Ця боротьба була першим прикладом міжнародної солідарності — поєдинку з фашизмом.

А у сусідньому з нами вагоні їхав товариш Фам Ван Бат — голова Верховного суду Демократичної Республіки В'єтнаму, який очолював у свій час Міжнародну комісію по розслідуванню фактів стосовно війни у В'єтнамі.

Але справа не в географічних відстанях, справа у прекрасній і благородній азатості людини долати віддалі між його особистістю долею і долею дитини, немовного йому людей, уміння усвідомлювати себе частиною людства, бути пов'язаним з його долею і розуміти, що, якщо дитині дозволять по-комусь, то одночасно і дозволять він і по тобі, і злочинця фашистів з однієї людини — це злочини і з твєї людської єдності.

Про це думають сьогодні в Хельсінкі, спокійно, мирно, спокійно, де так гаряче і яскраво виразилась людська солідарність з тими чилійцями, долю яких створює фашизм. І про це говорив у розмові з нами товариш Фам Ван Бат.

— Ми вважаємо, що злочини, здійснені в Чилі військовою хунтою і її господарями, стосуються не лише чилійського народу, але й всіх народів світу, — говорив він. — Фашизм — це удар по демократії, удар по всіх прогресивних концепціях цивілізованого людства. Тому це стосується всіх, і людство повинно діяти якомога енергійніше, щоб зупинити чилійський фашизм, щоб врятувати в Чилі те, що може бути врятованим: людей, їх права, майбутнє чилійського народу...

Потрібно сказати, — продовжував товариш Фам Ван Бат, — що робота подібних комісій допомогла зупинити злочинну діяльність американського імперіалізму проти в'єтнамського народу, це допомогло створенню широкого міжнародного фронту протесту.

Часто питають, що може зробити громадянська думка, що може зробити міжнародна організація на зразок такої комісії, яка не має виконавчих органів? Можна навести такий приклад: коли наприкінці 1972 року в Парижі розгорнулася робота міжнародної конференції, що вимагала припинити використання хімічних засобів ведення війни. Пенгагон змушений був припинити застосування отруйних речовин у В'єтнамі.

Якщо ми спротивимося створенню широкого фронту боротьби проти фашизму в Чилі, це приведе до змін у свідомості і поведінці багатьох людей незалежно від їх політичних і релігійних переконань. В'єтнамці надають величезного значення комісії, яка веде свою роботу в Хельсінкі. Я горджуся тим, що працюю в ній.

Підтримувати роботу цієї комісії — міжнародний обов'язок всіх чесних і свідомих людей на землі.

Г. БОРОВИК,
К. ХАЧАТУРОВ.
(АПН).

ЗАПЛАНОВАНА СМЕРТЬ

Кілька сотень гірників з рудників Південної Африки приречені на загибель. До такого сумного висновку приводить вся історія золотодобувної промисловості ПАР.

«За останні п'ять десятиліть», — роздумує над цим фактом англійська газета «Морнінг стар», — на золотих копальнях ПАР загинуло більше 27 тисяч робітників. Лише в 1972 році — 453 чорних та 28 білих гірників. Це в середньому 1,23 смерті на кожну тисячу зайнятих у цій галузі промисловості.

Час від часу гірничодобувні монополії виступають із заявами, коротко і сухо вигадаючи причини загибелі чорного шахтаря. Всі ці трагічні випадки настільки ігнорують у країні апартеїду, що преса майже не завжди знає за потрібне висвітлювати про них.

Бувають і великі катастрофи. Одна з них — 19 грудня минулого року, коли під час обвалу на глибині 1800 метрів загинули 19 шахтарів і більше 50 залишилися каліками. За шість місяців до цього стався ще одна трагедія — в результаті обвалу квітків підземника було вбито 16 робітників.

Забезпечуючи 75 процентів видобутку золота у всьому капіталістичному світі (при неухильному зростанні цін на цей метал) південноафриканські компанії, пише «Морнінг стар», могли б без особливих збитків для своїх доходів виділити кошти на техніку безпеки і охорону праці. Та єдине, що вони планують сьогодні — це зниження до 1975 року числа випадків із смертельним кінцем з 1,23 процента до одиниці на тисячу шахтарів.

С. ПЕТРОВ.
(АПН).

КОЛИШНІЙ житель Ленінграда, лікар-хірург Юліан Нудельман, виступаючи в Ізраїлі від імені «Асоціації новоприбулих спеціалістів», розповів журналістам про відкриті дискримінацію і знущання з боку офіційних ізраїльських властей і професійних організацій до дипломованих спеціалістів з Радянського Союзу.

— Імігранти з Радянського Союзу виявляють в Ізраїлі, що їх професійні дипломи і свідоцтва практично розкладаються тут як папірці без будь-якої сили, — сказав Нудельман.

Він продемонстрував більше 100 листів, отриманих від колишніх громадян СРСР, які прийшли проти-

гом останніх 18 місяців, де вони виражають гіркоту і обурення щодо «бюрократичного, формального і бездушно го» ставлення до них з боку ізраїльської влади. Також Юліан Нудельман представив журналістам 20 медичних працівників, від кандидатів наук до медичних сестер, які отримали освіту в Радянському Союзі. Освіта розповіла деякі з них.

Павло Анкельсон-Азерников з Калініна: — Я зубний лікар з 33-річним стажем. Закінчив стоматологічну школу в 1941 році. Під час війни працював за спеціальністю в діючій армії. Був поранений. Після видужання протягом 7 років очолював клініку по лікуванню зубів. Закінчив заочно стоматологічний інститут. Незабаром після прибуття до Ізраїлю у квітні 1973 року, я подав свої документи в органи охорони здоров'я. Мені відповіли, що моя кваліфікація надто низька для отримання права на лікарську практику. Я написав Голді Меїр, яка відповіла, що, на жаль, справи саме такі. Тепер мені, у віці 59 років, зі стажем більше 30 років лікарської практики, пропонують «доучуватися».

«В ІЗРАЇЛІ НЕ ВИЗНАЄТЬСЯ...»

Інна Михайльсон з Риги:

— Я спеціаліст з психотерапії серцевих захворювань. Працювала у цій галузі 15 років. Маю наукові праці. Викладала в університеті. Останні п'ять років очолювала відділення в Ризькій лікарні. Тут же мені заявили, що профіль моєї спеціалізації в Ізраїлі не визнається, і запропонували посаду анестезіолога, і то лише після закінчення курсу перепідготовки.

Михайло Вольпер, колишній співробітник Ленінградського науково-дослідного психоневрологічного інституту імені В. М. Бехтерева:

— Засоби масової інформації в Ізраїлі, у якому разі їх більша частина, розповсюджують думку, що радянські лікарі насправді не лікарі... Усі мої спроби дістати літературу або інші матеріали на правах імігрантів виявилися безрезультатними. Мої останні п'ять років роботи в інституті і студії кандидатів медичних наук виявилися нічим.

не вартими, коли я спробував алаштуватися на роботу до психіатричної лікарні.

Анатолій Гришан з Києва:

— Я багато місяців не можу влаштуватися за спеціальністю. Ізраїльські чиновники часто повторюють: «Головне — здоров'я». Вони проповідують, що профілактика важливіша від лікування. Але система охорони здоров'я тут приділяє цьому мізерну увагу. Нідє в Ізраїлі профілактична медицина не може порівнятися з досягненнями у цій галузі в СРСР. Служба «швидкої допомоги» у цій країні ледве виправдовує свою назву. Вона не може ніяк порівнюватися з аналогічною радянською службою, яка подає всілякі види невідкладної допомоги, що можуть стати вирішальними при врятуванні життя у важких випадках. Тут, в Ізраїлі, немає нічого подібного...

А. РУХАДЗЕ.
(АПН).

ВИНЕН АПАРТЕІД

ка. Свідки цієї події по телефону викликали «швидку допомогу». На станції сталася пожежа, і до місця події прибула автомашина, призначена для «невероятних». Присутній при цьому поліцейський категорично заборонив підняти потерпілого у лікарню. Він заявив: «Це суперечить закону. Він повинен евакуйовуватися на транспорті, призначеному для білих».

Коли прибула інша машина, було вже пізно: юнак помер від внутрішнього крововикиву. Дізнавшись про те, що сталося, батько потерпілого сказав, що апартеїд — головна причина смерті його сина.

ХТО ЗЛОВИТЬ ЧУДОВИСЬКО?

225 тисяч фунтів стерлінгів заплата японським компаніям за право провадити дослідження у шотландському озері Лох-Несс, де, як стверджують, водяться гігантська тасманична доісторична тварина. Вивчення сольного азера триває вже не один місяць, а чудовисько «зникає» зустріч з дослідниками. Та вчені вірять в успіх. На ствердження вони вказують на той факт, що востаннє під час вивчення озера їм вдалося виявити щість видів плазунів, які жили на землі... мільйон років тому.

Століттями пізніше

Більше 200 років тому під час археологічних розкопок в Помпеї — місті, життя якого припинило існування Везувієм в 79 році н. е., виявили віллу багатого і освіченого римлянина Кальпуріуса Пісо. Найціннішою знахідкою були папіруси. Та, пролежавши майже 1700 років під товщого лави, вони, на жаль, сильно обвуглилися. Лише нещодавно австрійський вчений А. Фекельман знайшов метод «протитати» пошкоджені папіруси. Їх розшифровка дозволить отримати нові дані про давній Рим.

ДУМКИ, ВІДГУКИ, РЕЦЕНЗІЇ

«НАЗУСТРІЧ ВОЛІ МОЛОДІЙ...»

У видавництві художньої літератури вийшла книга поезій «Вибране» Олени Журливої

У передмові письменника О. Моторного читач знайомиться з життям і творчістю поетеси. Доля випробувала О. Журливу на гарт, як людину, як борця. Покликана в літературу революцією, поетеса крізь уся свою творчість і життєву дорогу пронесла її світло. І поезія О. Журливої — від першої до останньої збірки — несе в собі випромінюючи і заклинаючу силу пролетарських ідей.

Гортаючи сторінки збірки, немов чуєш живе життя молодого серця. Воно не віддалене від сьогоднішнього ритму життя, не притишене гономом прийдешніх років. Вірші в першій збірці «Металом горно» стають знаменням часу, бо зупинені натхненним пером, постає перед читачем образ самої Революції — активності народних мас, яскравий спалах людського самовираження, великої творчої енергії пролетаріату.

Металом горно дихає знов, козеса в ритмі і ритмі в біг, владу ніхто мою не зборов, ніхто не переміг!

Пробуджена воля — це молодість народу, розкуті кайдани, людина крокує в ра-

дісне майбуття. Вірші поетеси наскрізь пронизані променями весняного сонця. Народження нового світу, становлення людини-творця — найвища напруга поезії О. Журливої. Прості, карбовані строфи несуть оптимістичний настрій:

Встаєте шлях квітками їй,
Зустріньте дні нової ери —
назустріч волі молодій
порозумієте свої дорі!

«Живу для всіх пролетарів» — девіз борців приймає і Олена Журлива, її вірші атакують ворогів, своєю життєрадісною урочистістю розтоплюють холод байдужості і зневіри, вони кличуть уперед, незважаючи на перешкоди. Боротьба і перемога, — Олена Журлива і в особистому житті йде цим шляхом, мужніє її пісня. «За шастя жись...», «Ворогам», «До французьких матерів», «Земля в цвіт», «До молоді» — це вірші різних років, їх розділяє кілька десятиліть, але та ж гучна мелодія життя звучить на повну силу. Прийшовши

у те майбуття, про яке колись мріялось, баче вона навкруг ясні обличчя і сильні руки, які приймають прапор Жовтня:

До тебе, плем'я молоде,
мої думки й чуття негасні.
Тобі весна навістрів іде,
твої шляхи сильні й і часні.
...І усіх Леніна тоб
за вищу буде нагороду,
виною шасті у труді
всюому радянському народу.

Ліричні твори гармонійно доповнюють образ поетеси, ліризм її, як тихий передзвін у задумливій всерйозній тиші, не непослішливі роздуми про життя, кохання, час...

Я не знаю, хто душою освітив,
я їм його навіть не знаю...
Може, той, що тихенько своєю назвав,
хто пахучі квітки на віні забував
і кого я безстрашно кохала?

Цікава і добірка віршів «Малютам-голуб'ятам». Поетеса написала чимало віршів для найменших, вони привабливі своєю теплотою, щирістю, любов'ю до рідного краю, глибоким знанням дитячої психології, тонкою спостережливістю.

Олена Журлива жила шасливою долею народу. Прикута до ліжка, мужня жінка славилася трудом для людей, боротьбою для людей, життям для людей. Такою вона була. І її поетичні пісні — витвір молодого, повного шедрої доброти, непокореної енергії серця, несуть в собі велике прагнення високій напругі будня.

М. СЕМЕНЮК.

Увага: підліткі!

ХТО
ВІДПОВІСТЬ?

Радість в сім'ї безмежна — народилася дитина. Радіють батьки першій посмішці, першому невпевненому крокові, першому мимовленому слову. Премії і радісні хвилювання приносять перші успіхи в школі. Але минають роки і характер дитини змінюється. Куди поділися слухняність і сором'язливість? «А я хочу, щоб було так», «Він не знає теперішніх запитів» або й категоричні: «Це не ваша справа», заявляють батьки чи матері.

Добре, якщо дорослі вчасно зуміють правильно орієнтуватися, зрозуміти, знайти шляхи до внутрішнього світу хлопця чи дівчини. А буває, що батьки розгублюються при першій же позі в характері «небезпечних» нахилів переходного віку. І тоді може трапитися так, як у сім'ї Гоні і Крикуленко. Їх син (колишній учень МПТУ № 6 м. Кіровограда), вчинив тяжкий злочин. І полатилися за нього позбавленням волі строком на п'ять років. Ці хлопці полюбляють випити. Спочатку за гроші, які швидко втрачають батьки. А коли цього виявилось замало, плавали до насильства і злочинства. Якось вони зустріли чергову жертву і почали виматати гроші. Коли ж той відмовив, вони його побили, пограбували. Потерпілого врятували ціною великих зусиль лікарів. А винуватця скоєного засуджено.

Під час слідства і судового процесу працівники відомств установ зустрілися з цікавою деталлю, яка повною і точно виявила причини злочину. Мати одного із злочинців на суді сказала приблизно так: «Хлопця воно зрозуміло, що робить і чим все це загрожує?»

Чи не дивна «спілка» материнська любов?

Це приклад скаліченої долі через неправильні методи домашнього виховання.

Підлітковий вік — дуже відповідальний. Нездарно про нього так багато говорять, пишуть, показують фільми. Державі не байдуже, хто і як росте у наших сім'ях, кому завтра буде доручено продовжувати велику справу, розпочату батьками. Тому до підлітка повинні ставитися уважно і обережно всі, починаючи з членів сім'ї, де він виховується, школи чи іншого учбового закладу, до громадськості.

Про все це йшлося на вечорі, що відбувся у Палаці культури імені Жовтня. Вечір так і називався «Хто за це в одвіт?» Його провів Г. Г. Черновалов — заступник прокурора області, С. С. Солодченко — суддя Ленінського районного суду м. Кіровограда, О. О. Когут — завідувач відділом обласної психіатричної лікарні та В. О. Барнін — інспектор районного розшуку обласного управління внутрішніх справ.

Г. ІВАНЧЕНКО.
м. Кіровоград.

НА ФОТО: ВИСТУПАЄ «СТЕПІВЧАНКА» — САМОДІЯЛЬНИЙ НАРОДНИЙ АНСАМБЛЬ НАРОДНОГО ТАНЦЮ НОВОУКРАЇНСЬКОГО ПАЛАЦУ КУЛЬТУРИ «ЮВІЛЕНІЇ» — НЕОДНОРАЗОВИЙ ЛАУРЕАТ ОБЛАСНИХ ТА РЕСПУБЛІКАНСЬКИХ ФЕСТИВАЛІВ.

Фото Ю. ЛІВАШНИКОВА.

„ЧОМУ СУМНО НА ДОЗВІЛЛІ?“

Під таким заголовком 9 лютого був надрукований огляд листів читачів, у яких вони скаржилися на незадовільну організацію відпочинку. Цей матеріал стає предметом обговорення важливих питань молодіжного дозвілля. Редакція отримала кілька відповідей із організацій, про які йшлося в статті. Наводимо їх:

«Виконком Олександрійської міської Ради депутатів трудящих повідомляє, що для поліпшення культурного обслуговування молоді Пантківки у заходах по благоустрою селища в 1974 році передбачено будівництво вугільним розрізом «Морозівський» літнього танцювального майданчика».

Старший інспектор по культурі В. Брожукова.

«Бюро Олександрійської міської Ради ЛКСМУ обговорило статтю «Чому сумно на дозвіллі?». Зауваження про незадовільний відпочинок молоді селища Пантківки визнано вірними. Комітету комсомолу Морозівського вуглерозрізу вказано на необхідність посилення роботи з молоддю для вирішення проблем відпочинку. Під час будівництва танцювального майданчика в Пантківці комсомольці та мо-

лодь селища вийдуть на суботник для допомоги будівельникам».

Секретар Олександрійського міському ЛКСМУ О. Скічко.

«Ульяновський районний відділ культури повідомляє, що другого січня 1974 року в районний оперативний штаб по проведенню святкових вихідних та передвихідних днів надійшло повідомлення про незадовільну організацію відпочинку молоді села Грушка. Цього ж дня директор Будинку культури Т. Ю. Руденко і художній керівник В. М. Христіч були запрошені у відділ культури, де у них було взято пояснення і оголошено директору — догану, художньому керівникові — попередження».

Завідуючий відділом культури Г. Бугайський.

«Районний комітет комсомолу разом з відділом культури заслухали директора Грушківського сільського Будинку культури Т. Ю. Руденка та художнього керівника

КНИЖЧИНІ
ІМЕННИ

Великий зал Кіровоградського Палацу піонерів повнівся дитячими голосами. На цілий день вселився сюди веселий настрій. Бо ж господарювали тут улюблені герої всіх хлопчиків і дівчаток: Буратіно, Кіт у чоботях, Червона Шапочка, Цибубіно, Чук і Гек, Незайма і ще багато персонажів казок, оповідань, повістей.

«Книжчинні іменни» розпочався традиційний Тиждень дитячої книги. У цьому році він — ювілейний. По-тридцять років. Протягом Тижня школярі зустрілися з поетами й письменниками нашої області, людьми праці, мистецтва, подивилися виставу У. Стрелкової «Казка нашого двору», стануть учасниками літературних кіно-ранків, викторин. Для них відкриються сторінки усього журналу «Прикмети і забавони», закінчить підморіе «Веселий світлофор».

Весняні канікули тривають. Вони несуть школярам міста безліч радісних подій. За цей час хлопці й дівчата добре відпочинуть.

Л. ПАЛИВОДА,
завідуюча бібліотекою Кіровоградського Палацу піонерів імені Леніна.

* Після виступу *
Молодого Комунара

В. М. Христіча на спільному засіданні.

Порушення трудової дисципліни комсомольцем Христічем обговорено і засуджено на комсомольських зборах первинної комсомольської організації когоспу імені Шевченка. Райком комсомолу взяв під контроль роботу цього Будинку культури. Планується проведення засідання бюро з питань ідеїно-виховної роботи серед молоді, де буде заслухано звіт комітету комсомолу когоспу».

Секретар Ульяновського РК ЛКСМУ А. Івахнюк.

Пізніше райком комсомолу повідомив нас, що засідання бюро було проведено.

Отже, критика визнана вірною, заходів вжито. Але чому редакція не отримала жодного офіційного листа із Онуфріївського району. Сором'язливо мовчать і районний відділ культури і правління когоспу «Комунізм», котрі уже п'ятий рік збирається розпочати будівництво нового клубу в селі Сметанівці. Все ж ми сподіваємось дочекатися відповідей від них ще до того як старий сметанівський клуб зруйнується остаточно...

ЮНІОРИ ПРОБУЮТЬ СИЛИ

Юні легкоатлети Кіровограда повернулися з республіканського чемпіонату ДСТ «Спартак». В. Гросул був другим в потрійному стрибку — 13 м 53 см, О. Вешнівець (24,9 сек.) та К. Михайлова (28 сек.) — треті з бігу на 200-метровій дистанції.

БЕЗ ЧІТКОГО ОРІЄНТИРУ

Кіровоградський міський спорткомітет розглянув питання про стан спортивно-масової роботи в колективах фіз-

культури міськпромоту, обласної друкарні та ЦУМу. Критикували працівників універмагу. Тут недостатньо пропагують фізкультуру і спорт, не залучають молоді до складання нормативів комплексу ГПО. З 300 працівників значущими стали лише 37. Інструктору Т. Кучинський вказав на низький рівень проведення виробничої гімнастики. Занедбана робота і в колективі фізкультури обласної друкарні.

Представникам цих колективів вказано на недоліки, розроблено конкретні рекомендації щодо поліпшення спортивно-масової роботи.

ПОГОДА

Вдень, 28 березня на території області і міста Кіровограда переважає хмарність, у східних районах місцями невеликі опади. Вітер північний, 5-9 метрів за секунду, температура повітря по області 15-10, по місту 7-9 градусів тепла.

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.05 — Кольорове телебачення. Гімнастика для всіх. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — Кольорове телебачення. «Візерунки». (К). 10.00 — Музична програма «За листами глядачів». (М). 10.30 — «Для нас, батьки». (М). 11.00 — В дні шкільних канікул. Кольорове телебачення. «Так, чи не так?». 12.00 — «Життя тачан». (М). 12.45 — Кольорове телебачення. На запитання телеглядачів відповідає міністр машинобудування легкої і харчової промисловості і побутових приладів СРСР М. В. Дюєнн. (М). 13.15 — В дні шкільних канікул. Кольорове телебачення. «Веселі старти». (М). 14.10 — «Здоров'я». (М). 14.40 — Телевізійний документальний фільм. «Вілліс і назавжди». (М). 15.40 — На зустріч В. А. Уаду композитора СРСР. (М). 16.30 — «Очевидне — неімовірне». (М). 17.30 — Політичний огляд Ю. А. Жукон відповідає на запитання телеглядачів. (М). 18.00 — Новини. (М). 18.15 — Кольорове телебачення. Програма мультфільмів. (М). 18.40 — Кольорове телебачення. Концерт радянської пісні. (М). 19.05 — Кольорове телебачення. Телевізійний документальний фільм. «По Америці». Частина третя. (М). 19.25 — «Пісня-74». (М). 19.55 — Художній фільм. «Я — Тинь-Шань». 1 серія. (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Кольорове телебачення. Естрадна програма. (М). 22.50 — Спортивна програма. (М). 23.30 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.30 — Художній фільм. «Артист з Коханівки». (М). 12.00 — «Народний телеуніверситет». (К). 12.45 — В дні шкільних канікул. «Про слово сильне, зірку червону і барабан гучний». (Ворошиловград). 13.45 — Концерт. (К). 14.30 — Наш огляд. «Резерв — на службу виробництва». (Херсон). 15.00 — Музичний фільм. (К). 15.10 — «Сім'я». (Донецьк). 16.10 — «Міжнародне життя». (К). 16.30 — Фільм-концерт. (К). 16.55 — В дні шкільних канікул. «Наодинці з книгою». (К). 17.30 — «Школа передового досвіду». (К). 18.00 — Мультфільм. «Лісові казки». (К). 18.30 — Програма «Вісті». (К). 19.00 — В. Долідзе. «Кот і Кот». Вистава. (Одеса). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Художній фільм. «Колос». (К). 23.05 — Вечірні новини. (К).

ПЕРША ПРОГРАМА. 8.30 — «Телешкола механізаторів». (К). 9.00 — Програма передачі. (М). 9.05 — Кольорове телебачення. Рявкова гімнастика для дітей. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — Кольорове телебачення. Для школярів. «Будильник». (М). 10.00 — «Служу Радянському Союзу». (М). 11.00 — В дні шкільних канікул. Телевізійна. «Про хлопця. бабусю-газетарку та розбиті окуляри». (М). 11.30 — Теленапис. «Конструйовані Ілюїни». (М). 12.00 — «Музичний кіоск». (М). 12.30 — «Сімейна година». (М). 13.30 — Кольорове телебачення. Художній фільм. «Віна і мир». 2 серія. (М). 15.15 — Кольорове телебачення. Концерт молодих виконавців. (Київ). 16.00 — Міжнародна панорама. (М). 16.30 — «Сьогодні в Великому театрі Союзу РСР». (М). 17.30 — Кольорове телебачення. Програма мультфільмів. (М). 18.00 — Новини. (М). 18.15 — Концерт радянської пісні. (М). 18.45 — Кольорове телебачення. «Клуб кіноподорожі». (М). 19.45 — Кольорове телебачення. Художній фільм. «Я — Тинь-Шань». 2 серія. (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Запрошує концертна студія. (М). 22.50 — Чемпіонат СРСР з боксу. Фінал. (М). 23.30 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 8.25 — Наша афіша. (К). 8.30 — «Телешкола механізаторів». (К). 9.00 — Фільм-концерт. (К). 9.45 — «Книжчинні іменни». (К). 10.35 — Художній фільм «Айрик». (К). 11.50 — «Сьогодні з нами поет Дмитро Павличко». (К). 12.20 — О. Остапівський. «Товарний хліб». Вистава. (Дніпропетровськ). 14.50 — «Він нам писав». (К). 15.50 — В дні шкільних канікул. «Музична естафета юнхів». (Волошиновград). 16.33 — Художній телефільм. «Гроші мої». (К). 17.30 — «Допешикі самовити». (Донецьк). 19.00 — Програма «Вісті». (Київ з включенням Кіровограда). 19.45 — Кольорове телебачення. «Інтерклуб». (К). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Художній фільм «Кінець Любимих». (К). 23.00 — Вечірні новини. (К).

Наша адреса і телефони

316050. ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

БК 04683.

Індекс 61 197.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ. г. Кіровоград.

Друкарня Ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2

Зам. 13138.

Тираж 59 800.

Зв'язок редактора В. КУМАНСЬКИЙ.